

Amen pred posledným súdom

text: **Iz 65,16-18a**

*16 Kto sa požehnáva v krajine, nech sa požehnáva verným Bohom,
kto prisahá v krajine, nech prisahá na verného Boha.
Lebo zabudnuté budú predošlé súženia a skryté pred mojím zrakom.
17 Lebo, ajhľa: Stvorím nové nebo a novú zem
a predošlé sa už nebudú spomínať, ani na myseľ neprídu.
18 Ale jasajte a radujte sa na večné veky z toho, čo stvorím.*

Moji milí, **už je to tak, je tu koniec.** Nie, nebojte sa, hovorím iba o konci **cirkevného roka.** Tak to už býva, že v novembri sa po pamiatke zosnulých pomaly rozlúčime aj so všetkými potrojčnými nedeľami a vydáme sa v ústrety adventu. Veru, dnešná a budúca nedeľa sú v kalendári našej cirkvi celkom na konci. Súborne by sme im mohli hovoriť aj nedele večnosti, aj keď sa tak označuje iba celkom posledná. **Dnes sa v našej cirkvi hovorí o posledných veciach človeka, konkrétne o súde,** ktorý je pred nami a nabudúce sa budeme pýtať, akí sme na to všetko pripravení.

Ak hovoríme o posledných veciach človeka, tak si ich celkom nádherne priblížime frázou, ktorú sem tam používame o ľuďoch na konci, keď povieme: „**S ním je už amen.**“ Vtedy každý pochopí, že už je veľmi zle, že človek umiera a ťažko sa z toho dostane. Keď zaznie „amen“ nad životom človeka, nevestí to nič dobré. Nič dobré. Ale – či naozaj? **Keď povedia aj nad naším životom „amen“, bude to úplný, nenávratný a nezvratný koniec, záver všetkého?** Taký koniec, že sa nám už iba zahmlí pred očami a myseľ sa ako v spánku vypne a nikdy už neprebudí? Takto tomu verí veľa ľudí. A nechápu nás, ktorí veríme a sme presvedčení, že po smrti toho ešte veľa nasleduje. Je pravda, že nik z nás ňou ešte neprešiel absolútne na druhú stranu. Zážitky na prahu smrti pri klinickej smrti nie sú tým naozajstným odchodom z tohto sveta. Iba jeho začiatkom... Ak niekto neverí, je to jeho vec, nemá sa však čoho chytiť. **A my, keď veríme, tiež je to naša vec, ale my sa aspoň máme o čo oprieť. Našou oporou je svedectvo Božieho Syna, nášho Pána Ježiša Krista.** On bol v ríši mŕtvych a vrátil sa, On zostúpil z neba sem na zem, k nám a potom sa tiež vrátil. **Keď sa mohol zo smrti vrátiť? On, prečo by sme nemohli aj my? A keď sa mohol z tejto zeme vrátiť do neba, prečo by sme tam nemohli aj my? Zvlášť, keď pre to všetko urobil?**

Až raz bude aj s nami amen, tak očakávame, že nás zo spánku smrti prebudí Pán Ježiš mocným slovom vzkriesenia. Presne tak sa to stalo Jemu a svedčil, že to isté bude aj s nami. Iba s tým rozdielom, že On ako Boží Syn, ktorý ani raz neprehral v pokúšaní Diablom, šiel rovno do neba, a pred nami je ešte – súd, posledný súd. A my, kresťania, musíme aj o ňom hovoriť. Nechceme sa ním strašiť, preto o ňom nepočúvame pravidelne v kázňach, ale teraz, na záver cirkevného roka je na mieste, keď si ho pripomenieme. Ved' predsa každý jeden z nás padol vo svojom živote do hriechu a bez súdu, kde bude vyrieknutý náš ortieľ, by sme skončili v absolútnej neistote.

Takže aké to bude, keď zaznie nad nami to zvláštne „amen“?

Slovo AMEN je samo o sebe zvláštne. My ho používame najmä keď končíme nejaké rozprávanie o Pánu Bohu, alebo s Pánom Bohom. Spravidla je na konci každej kázne, spravidla aj na konci každej našej modlitby. Samotné slovo „amen“ nie je čarovnou formulkou a nerobí kázeň či modlitbu úplnou. Pán Boh naše „amen“ na konci modlitby nepotrebuje, ono slúži viac pre nás.

Zaujímavá je, mimochodom, aj jeho **výslovnosť**. V 90. rokoch k nám prišlo najmä z Ameriky v evanjelikálnych kruhoch vyslovovanie so zdôraznením druhej slabiky – aMEN! Oni to vysvetľujú tak, že v gréčtine sa to tak píše (skutočne tam je prízvuk na druhej slabike), no akosi

pozabudli, že slovo nie je grécke, ale hebrejské a tam nie je nijaký prízvuk na druhej slabike! Schválne som si vypočul čítanie Biblie po hebrejsky, aby som to tam počúval. Nám na Slovensku je dôležité dodržiavať zásady nášho slovenského jazyka s prízvukom na prvú slabiku.

V hebrejčine naše slovíčko pochádza zo slovesa **ÁMÁN**, čo znamená „**byt’ pevný**“, „**spol’ahlivý**“. Ak teda poviem „amen“ na konci mojej, či niečej modlitby, alebo na konci kázne alebo príhovoru, znamená to, že **za tým pevne, spol’ahливо stojím, som o tom presvedčený**. A ak si za tým stojím, resp. pripájam sa k tomu, čo zaznelo, tak **nech sa to aj stane!** Presne takto vnímame slovíčko „amen“ a učíme ho tak aj našich konfirmandov.

Viete o tom, že Biblia aj Pána Boha nazýva slovom „Amen“? V slovenských prekladoch to síce nenájdeme, ale ten dnešný text z Izaiáša (65,16) má v pôvodnom jazyku: „*ten, kto sa požehnáva, nech sa požehnáva v Bohu Amen a kto prisahá, nech prisahá na Boha Amen.*“ *Pochopiteľne, ani by nám nemalo napadnúť, že by snád Izaiáš hovoril o nejakom pohanskom bohu Amenovi. Izaiáš celkom určite nie!*

Prekladatelia naše slovíčko preložili výrazom **verný**, pretože jeden z odvodených výrazov slova je aj viera, dôvera...

No my ostanme pri pôvodnom význame verša. **Izraelci sa z Babylona vracajú do svojej krajiny a prorok im hovorí o Bohu Amen, o Bohu pevnom a spol’ahlivom, s ktorým majú spájať svoje životy.** Lebo všetko to, čo bolo predtým, bude zabudnuté, teda nebude to dôležité. Sústredia sa na to, čo bude pred nimi. **A čo bude pred nimi? „Lebo, ajh’á, stvorím nové nebo a novú zem...“** Priatelia, to nečítam slová zo Zjavenia Jánovho, ale z Izaiáša 65,17! Pre Izrael prichádza nová doba s novou zemou a novým nebom.

Pre nás, kresťanov, je pripravená tiež nová zem a nové nebo. (Zj 21,1) O tom nás poučil náš Pán Ježiš Kristus. **Najprv však musí prísť naše Amen tomuto životu**, musíme sa vzdať všetkého, na čo sme naviazaní. A potom sa uvidí, **čo nám ostane**. Či nám ostane naša viera. Vtedy sa aj nás ujme Boh Amen. Boh, ktorého rozsudok bude pevný a spol’ahlivý. Boh, ktorý zhodnotí, ako sme žili a či sme si vybrali správnu cestu.

V tomto zmysle sa môžeme posledného súdu báť. Veď ak sme pohrdli Jeho synom, máme sa čoho báť. Ako by ste sa zachovali k niekomu, kto by pohrdol vašim dieťaťom a vysmial by sa mu?

Ale potom, **po súde, je pre nás pripravené nebo a zem, nové nebo a nová zem.** A to, čo už bude vtedy za nami, tento časný život s jeho nespravodlivosťou a tvrdosťou, bude nenávratne preč a nebude nás to už trápiť. Pretože pred nami bude celkom iný svet. Svet Boží, nebeský.

Tešme sa naň a radujme sa z tejto nádeje! Veď nám ju pripravil a dáva náš Pán a Boh. A to je krásne a úžasné. Amen.